

(44)

هو الله

ای امة الله الناطقه جوهر محامد و نعوت و ستایش بهر این عبد بیان عبودیت بآستان مقدس است اگر
عبدالها را عبودیت محضه چنانکه باید و شاید حاصل گردد این تاج مباحاتست و اعظم آیات و ارفع رایات
و سفینه نجات پس اگر قریحه الهام صریحه داری و طبع روانی نطق را باین حقائق و معانی بگشا و داد
سخن ده من بنده بهاء هستم و تو کنیز بها من تو را بانسب بآن آستان بستایم و تو مرا بعبودیت آن عتبه
ستایش نما تا جان تو و من هر دو خوش شود و مانند گلشن الهی لطافت و طراوت بیفزاید و علیک التحیة
و الثناء (ع ع)